

nekemu zlatarju, ki je jima povedal, da uri nista zlati, temveč iz tamboka in sta vredni le po 15 mark. Šla sta nazaj in po posredovanji policije dobila denar nazaj. S tem pa ni bila stvar končana. Prišlo je pred sodišče, ki je sleparja obsodilo v 2 mesečni zapor. Sodišče je v svoji razsodbi izjavilo, da je dotični trgovec občno nevaren slepar.

Kmetijstvo.

Nov propis glede olajšave prejemanja soli za živino in o napravi dopuščenih skladišč za živinsko sol.

(Konec.)

Dosedanja določba, po kateri morejo poljedelci ene občine v razmeri z njihovo tačasno živino nanje pripadajočo množino živinske soli le skupaj in na jedenkrat po predstojniku dotične občine prejeti, pa ostane glede vseh občin, ki se v prihodnje ne pridele morebiti kakemu „skladišču za živinsko sol“, tudi nadalje v veljavi. Ta določba se ni mogla opustiti, ker je za posameznega kmetovalca na leto povprek odpadajoča množina živinske soli po znižani ceni tako malenkostna, da bi bila za kmetovalca mnogo predraga, če bi jo hotel posamezno prijeti iz c. kr. solnih zalog, ki so večinoma zelo oddaljene in se razun tega tudi že iz opravičnih ozirov ne morejo pečati s prodajo tako malenkostnih količin, kajti le za one tovore živinske soli, ki zavzemajo cel vagon, ali vsaj pol vagona, to je 100 oziroma 50 meterskih stotov, so dovolile uprave avstrijskih železnic znatno znižano vozno ceno. Da se tedaj ta tarifna ugodnost kolikor možno izkoristi in prejemni stroški soli za živino kar najbolj omejijo, je neobhodno potrebno, da se živinska sol prejema za celo leto na enkrat in vsaj po občinah, mnogokrat pa, če celo na vso občino odpade manj, kot 100, oziroma 50 meterskih stotov na leto, tudi od več občin skupaj, to je „kumulativno“, po predpisih v § 8., odstavek 2, naredbe finančnega ministerstva z dne 20. dec. 1893. I. (drž. zak. št. 176, ukaznik št. 57), iz c. kr. zalog za sol. Poleg težkoč, ki se protivijo marsikje zedinjenju več občin na tako skupno prejemanje živinske soli, se ne da tajiti, da mora biti za mnoge kmetovalce težavno živinsko sol na enkrat za celo leto naročiti in zanjo odpadajočo kupno ceno naprej pripraviti in položiti.

Da se pride tej neprilichnosti po možnosti v okom, je finančno ministerstvo, ker za upravo solnega monopola veljavna načela ustanovitve državnih prodajalnic živinske soli poleg vže obstoječih c. kr. zalog soli ne dopuščajo, v prvem oddelku nove naredbe dovolilo, da smejo samoupravne in poljedelsko gospodarske skupščine napraviti pod v onem oddelku navedenimi pogoji „skladišča za živinsko sol.“ Potem ni nikake ovire, da one iz med navedenih skupščin, katerim finančno ministerstvo napravo skladišč za živinsko sol dovoli, vzdržujoč svojo odgovornost in jamstvo nasproti finančni upravi za izpolnjevanje predpisanih pogojev ustanovitev in oskrbovanje, oziroma

vodstvo dotičnih skladišč za živinsko sol (morebiti ponudbenim potom) prepuste drugim osobam, zlasti tudi trgovcem, kateri bi bili za to pač najbolj sposobni in bi tudi gotovo radi bili pripravljene, žrtvovati za ustanovitev in opravljanje skladišča živinske soli potrebna denarna sredstva, vže zaradi tega, ker bi s tem razširili krog svojih naročnikov. Ustanovitev skladišča živinske soli bode kmetovalcem njemu prideljenih občin v tem oziru na korist, da si bodo živinsko sol v oni zalogi do vsakemu posameznemu na leto odmerjene množine mogli oskrbeti, oziroma nakupiti o vsakem času o poljubnih delnih količinah, kakor druge gospodarske potrebščine. Tudi je pričakovati, da se bode živinska sol v zalogah oddajala kmetovalcem po kolikor mogoče nizkih cenah, ker zaloge taisto lahko prejemajo z najnižimi prevoznimi stroški in ker bodo skupščine, kojim se je vstanovitev skladišča dovolila, gotovo zavzemale gospodarskemu prospehu popolnoma ustrezajoče stališče. Z ozirom na vse te z ustanovitvijo takošnih skladišč za živinsko sol združene udobnosti in olajšave glede dobave živinske soli po znižani ceni, se mora le željo izreči, da bi se poklicane samoupravne posebno pa poljedelskogospodarske skupine v korist živino posedujočih kmetovalcev, in v prospeh domače živinoreje za njim izročeno vravnavo c. kr. dopuščenih skladišč živinske soli v celi deželi na vso moč potrudile in v vsakem sodnem okraji najmanj eno tako skladišče ustanovile, pri čemer jih bodo pristojna finančna oblastva najkrepkejšje podpirala.

Kmetijske raznoterosti.

Šota — sredstvo za dolgo ohranitev sadja. Važno je, če moremo sadje nepokvarjeno ohraniti čez zimo, do pozne spomladi. To se dozda ni lahko moglo, ker se ni poznalo sredstva, s katerim bi se to dalo doseči. Sedaj se pa poroča, da je neki Francoz imenom Rossignol iznašel, da je šota posebno dobro sredstvo za ohranitev sadja. V sod, zaboje, ali kako drugo enako posodo dene se najprve plast stolčene in dobro presejane šote, na to se položi plast sadja, na sadje zopet plast šote, na šoto zopet sadje itd. tako, da je vrhna plast šota. Tako je Rossignol poskusil prvič jeseni l. 1893.; pustil je zaboje do oktobra minolega leta v nezakurjeni shrambi stati, tako, da je bilo sadje izpostavljeno tudi največjemu mrazu januarija meseca minolega leta. Ko je pred kratkim odprl zaboje, videlo se je, da sadje ni ničesar zgubilo na vnanjosti in vrednosti, bilo je popolnoma ohranjeno in tudi mraz mu ni nič škodoval.

Poučni in zabavni del.

Deset let v Ameriki.

(Iz osebnih spominov Rusa P. Tverskega.)

V.

(Dalje.)

Zgodovina železničnih tarifov, bodi si že za ljudi ali blago, ima mnogo zanimivosti, posebno kar se tiče